Το θέμα του Τουρισμού είναι σύνθετο. Μερικοί το αντιμετωπίζουν ως χρυσοφόρο φλέβα, άλλοι στηρίζουν πάνω του κρατικές οικονομίες. Υπάρχουν και εκείνοι που διατηρούν επιφυλάξεις. Στην χώ ρα μας την μαζικότητά του την απέκτησε μεταπολεμικά.

Για να εξυπηρετηθούν όλοι όσοι προτιμούσαν την Ελλάδα για διακοπές , αλλά ακόμα και για τον εσωτερικό τουρισμό, η ύπαρξη ξενοδοχειακώ ν μονάδων ήταν απαραίτητη. Κι όσο μεγάλωνε το πλήθος των τουριστώ ν τόσο μεγάλωνε και η ανάγκη κλινώ ν.

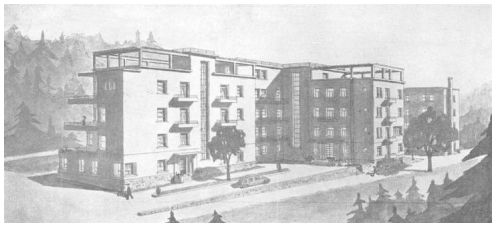

Απεικόνιση, καλλιτεχνική, της διαμόρφωσης του σανατορίου της Πάρνηθας σε ξενοδοχειακή μονάδα

Έτσι αφενός μεν πλήθαιναν, αφετέρου δε γιγαντώθηκαν οι ξενοδοχειακές μονάδες. Αυτό ήταν η μία τάση. Η άλλη ήταν το περιτύλιγμα. Όπως και οι μεζονέτες που ήταν αδιανόητο να ήταν μη πολυτελείς, έτσι και τα ξενοδοχεία έπρεπε να κολυμπούν στο γκλάμουρους, παραδοσιακή άλλωστε αξία του ημεδαπού συστήματος, από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους.
Είναι απορίας άξιον πως η επόμενη γενιά από εκείνη που πήγαινε στο μεροκάματο με γάιδαρο, νιώθει μια αποστροφή αν το hotel δεν διαθέτει Spa.
Το αντίθετο της πολυτέλειας και ειδικά αυτής, της αμφιλεγόμενης αισθητικής πολυτέλειας, που φιλονικεί με το βλαχομπαρόκ για την πρωτοκαθεδρία, δεν είναι η μιζέρια, η φτώχεια, η κακομοιριά. Είναι το λιτό, φωτεινό, Ελληνικό μέτρο.

Ακολουθούν μια σειρά από εικόνες ξενοδοχείων, που φιλοδόξησαν να προσφέρουν φιλοξενία μιας άλλης εποχής, ή φλερτάρισαν κάποια στιγμή με την ιδεολογία του γκλάμουρους, ή πίστεψαν ότι το μεγάλο είναι απαραίτητα ωραίο. Αλλά τώρα δεν είναι παρά ενοχλητικά ερείπια, αποδείξεις λανθασμένων κινήσεων, ή αλλαγής των καιρών και των συνηθειών, ή θύματα μιας αμφιλεγόμενης ανάπτυξης.

Ξενία Πάρνηθας

Μέσα δεκαετίας του '60. Το «Βολάν», ένα από τα πρώτα μεταπολεμικά αυτοκινητικά έντυπα δημοσιεύει τούτη την μικρή, διακριτική ρεκλάμα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΞΕΝΙΑ ΠΑΡΝΗΘΟΣ
Τὸ ὡραιότερο θέρετρο. Δύο βήματα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς φίλους μας νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν. Τιμὲς Ξενοδοχείου Β' Κατηγορίας. Ἀνέσεις καὶ κομφὸρ Ξενοδοχείου ὑπερπολυτελείας. (Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος μας πλήρης περιγραφή του)

Χτισμένο στο μεσοπόλεμο για σανατόριο, έκλεισε το κύκλο της προσφοράς του στις αρχές της δεκαετίας του ΄60. Μεταμορφώθηκε σε Ξενία με σχέδια του Άρη Κωνσταντινίδη, εξυπηρέτησε αρκετές σεζόν χιλιάδες περιηγητές, αλλά οικονομικά σκόνταφτε. Άντεξε μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του ΄80 αφού είχε μετατραπεί και σε τουριστική σχολή του Ε.Ο.Τ.

Ο φονικός σεισμός του Σεπτέμβρη του '99, δίνει το πρώτο χτύπημα στο κτίριο, ενώ η πυρκαγιά του '07 που κατέκαυσε το περήφανο Mont Parnes το έπληξε σε ένα τμήμα του. Η καταστροφή ολοκληρώθηκε με την λεηλασία που ακολούθησε.

Ξένιος Δίας, Ολυμπία.

Έργο του Άρη Κωνσταντινίδη, στο πλαίσιο της δημιουργίας της αλυσίδας των Ξενία, ενοικιάζεται από τον Ε.Ο.Τ. στην Ελένη Βέη – Σεφερλή το ΄71. Βυζαντινολόγος, θυγατέρα του Νίκου Βέη μιας τεράστιας, από κάθε άποψη, προσωπικότητας και σύζυγος του Διονύση Σεφερλή, για τον οποίο υπάρχει η πληροφορία, ότι τον είχε περιποιηθεί προσωπικά ο Μίμης Ιωαννίδης στο Μακρονήσι.

Ελένη και Διονύσης γνωρίστηκαν στα Ιουλιανά, ερωτεύτηκαν παντρεύτηκαν, ξεκίνησαν καθαρά, προχώρησαν με όρεξη αλλά οι τράπεζες είχαν άλλα σχέδια. Ο Νιόνιος αποχαιρέτησε τα εγκόσμια, μετά από τις ταλαιπωρίες της νιότης του, η Ένη είναι ακινητοποιημένη από βαρύτατο εγκεφαλικό και ο Ξένιος Δίας καταρρέει.
Το αυτό και για το άλλο ξενοδοχείο, τους τον Απόλλωνα. Το 2016, στην αρχαία Ολυμπία, δυο ξενοδοχεία ερειπώνονται.
Ελλάδα.

Ξενία Καστοριάς

HOTEL AKTI

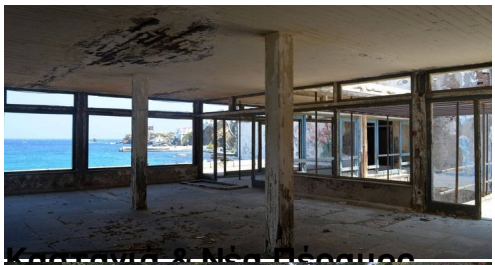

ΑΝΑΛΙΕΑ
ΑΕΚ